

[Miljøministeren]

så ud over det, vi har fået pejling på ved førstebehandlingen af disse to lovforslag af, hvilke spørgsmål der vil dukke op, kunne begynde at forberede svarene til udvalgets medlemmer. Det kan så måske også lette processen.

De nye love har som hovedoverskrifter styrkelse, forenkling og decentralisering. Nogle har sagt, at det slet ikke var nødvendigt at komme med disse store lovkomplekser, sådan som vi gør det, og sådan som disse to første forslag også er et udtryk for. Jeg vil dog sige, at navnlig det anden af forslagene, vi behandler, er et forslag, der reelt indgår i det, vi har kaldt vores lovreformpakke. I råstofloven er der derimod mere tale om en modernisering. Man har sagt, at man bare kunne have nøjedes med at styrke de eksisterende lovforslag, og at man kunne pille nogle af paragrafferne ud og ændre dem lidt, og så ville vi ikke være kommet videre. Det er selvfølgelig en måde at se på tingene på, men dermed får man ikke det med, som jeg reelt mener også bliver en styrkelse af forslagene, nemlig forenklingen og decentraliseringen, som i sig selv giver muligheder for styrkelse. Der er altså tale om, at de tre dele spiller sammen og reelt giver en stærkere miljøbeskyttelse og naturbeskyttelse end blot det at gå ind i nogle enkeltparagraffer og forenkles. Det kan man selvfølgelig have forskellig mening om, men sådan oplever jeg det. Forenklingen sker derved, at borgerne bedre bliver i stand til at finde ud af, hvad der foregår. Det er ikke nemt for den enkelte borger i dag at finde ud af, hvad der foregår.

Nogle har været inde på, at det ville være svært for kommunerne på baggrund af bonusplanerne at give de tilstrækkelige dispensationer på det tidspunkt, da man giver en godkendelse. Jamen hvordan i himlens navn ser det så ud for den enkelte borger, som bagefter eller selvstændigt skal finde ud af, hvad det er, der foregår? Masser af borgere bliver jo så ramt af en række bestemmelser efterfølgende. Når de tror, de har fået nogle tilladelser, viser det sig, at de har pokker heller. De har ikke fået nogen tilladelser, fordi der er en række forhold, der derefter skal tages hensyn til.

Det er den anden vinkel af det, nemlig at det dog er mere reelt at lægge et ansvar ud til kommunerne end at lægge det ud til borgerne, som i dag skal rende og søge om en hel masse og være opmærksom på og finde ud af en hel masse.

Jeg tror altså, at forenklingen i sig selv vil give borgerne nogle bedre muligheder for dels at være med i processerne, dels at forstå, hvad der foregår, og at det vil være til gavn for miljøet.

Når jeg siger det på den facon, er det, fordi 70 pct. af danskerne mener, at miljø og natur er det vigtigste politiske emne – det, de prioriterer højest. Derfor er der ingen grund til at tro, at de ikke netop ville gøre mere ved det, hvis de også forstod det lidt bedre og havde bedre muligheder for at influere på det.

Hvad angår spørgsmålet om decentraliseringen, kan jeg sådan set blot henvise til det, den radikale ordfører har sagt herom. Det er min opfattelse og regeringens opfattelse, at det at give mennesker ansvaret ansvarliggør, altså at man bliver mere ansvarsfuld, hvis man har et ansvar. Det, vi må konstatere helt nøjternt i vore dage, er, som den radikale ordfører var inde på det, at i det øjeblik man alligevel ender med ikke at have det endelige ansvar, men det kan påklages til alle mulige andre og omgøres af alle mulige andre, er man ikke ansvarlig på samme måde, for det behøver man ikke at være, når man ved, at tingene kan klages videre.

Den sidste lidt mere generelle bemærkning, jeg skal komme ind på, er til hr. Knud Lind, der spørger, hvor indflydelsen er. Dertil vil jeg bare sige, at der blandt regeringspartierne naturligvis er forhandlet om disse lovforslag. Og med hr. Knud Linds opfattelse af mig kan hr. Knud Lind da ikke være i tvivl om, at det kunne have været meget værre set med hr. Knud Linds øjne, hvis der ikke havde været tale om et lidt bredt samarbejde.

Den socialdemokratiske ordfører, fru Helen Beim, sætter, helt med rette, nogle spørgsmålstegn ved lovforslagene, idet hun siger, at den eksisterende lovgivning er meget duelig, og spørger, om den foreslåede lovgivning nu også vil give en større retssikkerhed, eller der reelt bliver tale om større retsuisikkerhed. Jeg mener det naturligvis ikke, ellers havde jeg ikke fremsat forslagene. Men det synes jeg vi må prøve på at få belyst under udvalgsarbejdet, herunder også den tekniske gennemgang, som jo også kan resultere i nogle dokumenterede spørgsmål og svar, som kan foreligge i udvalget.

Jeg er meget glad for, at bl.a. fru Helen Beim brugte ordet »kvalitet«, for jeg synes, det er en meget vigtig side af sagen, at der skal være kva-